

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1902/2024
05.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Балаћ, адвокат из ..., против тужених Опште болнице Сремска Митровица из Сремске Митровице, чији је пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ... и Синдиката медицинских сестара и техничара Србије, Основна организација више послодаваца Дома здравља Сремска Митровица и Опште болнице Сремска Митровица, чији је пуномоћник Петар Ковачевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Опште болнице Сремска Митровица из Сремске Митровице изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 408/24 од 13.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене Опште болнице Сремска Митровица из Сремске Митровице изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 408/24 од 13.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Опште болнице Сремска Митровица из Сремске Митровице изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 408/24 од 13.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 170/22 од 02.11.2023. године, обавезани су тужени да тужили, на име накнаде штете, исплате износ од 18.370,00 динара, са законском затезном каматом од 23.05.2022. године до исплате, као и да јој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 104.269,60 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 408/24 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиле и тужене Опште болнице Сремска Митровица и потврђена првостепена пресуда у делу одлуке о тужбеном захтеву према туженој Општој болници Сремска Митровица и одлука о трошковима парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Општа болница Сремска Митровица је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, након оцене неоснованости приговора недостатка пасивне легитимације на страни тужене Опште болнице Сремска Митровица, применом материјалног права из члана 154, 155. и 170. став 1. Закона о облигационим односима, обавезани су тужени да тужили накнаде штету коју је претрпела услед неправилног рада обрачунске службе тужене Опште болнице Сремска Митровица, на тај начин што је у периоду од јуна 2020. године закључно са мајем 2021. године вршена обустава од месечне плате тужиле (административна забрана) у износу од по 781,00 динара и обустављени износи, без правног основа, уплаћивани на рачун туженог Синдиката медицинских сестара и техничара Србије, уместо на рачун привредног друштва „Феномена 021“ д.о.о. Нови Сад, са којим је тужила закључила Уговор о куповини робе – закључницу број .. од 19.06.2020. године и коме је по пријему тужбе ради дуга, дана 23.05.2022. године извршила уплату дугованог износа по основу куповине робе од 9.370,00 динара и износ од 9.000,00 динара на име трошкова за састав тужбе. Ово тим пре што није постојао уговор који би регулисао правни однос између тужене синдикалне организације и привредног друштва, на основу кога би обустављени износи, уз сагласност тужиле, могли бити уплаћивани синдикалној организацији.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је Врховни суд применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1.и 3.)

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 24.06.2022. године. Вредност предмета спора је износ од 18.370,00 динара.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић